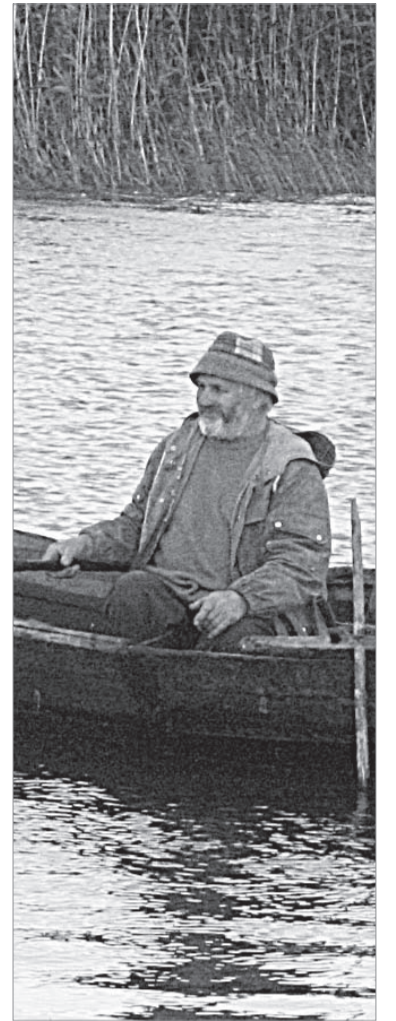

PDFlib PLOP: PDF Linearization, Optimization, Privacy

**Page inserted by evaluation version
www.pdflib.com – sales@pdflib.com**

KAKS VANAMEEST JA LUGU JÕGI NENDE VAHEL: Allu ja Tõösõ kalda miis jälgivad kaupmehe tütar Almat ning teisi tegelasi enamjaolt paigalt lahkumata. 4 x foto Igor Taro

Jõgi, pristan, kaks sitamajja ja pall'o nalja

Etkuna oll Võõpsuh pristan, kohe seto, vinne ja eesti kaupmiihi lodja' saisi'. No' om sääll Setomaa piiri veereh Vanemuisõ lavastaja Meelis Hansing, kiä' pruum lodja-aigu tagasi tuvva', kirotas TARO IGOR.

«Lodi tuu ja lodi vii...» nii laul umma helehiti hiussit põh'atuulõ käeh hel'otõh tütlrats Võõpsu prinstanil. Mõnikõrd puhk tuul tugõvappa ja sis lüü lainõh nii korgõhe, õt viskas vett silla veere pääle. Tütlrats tands ja laul, tege silla pääl tsõõrõ tuulõga võiki. Kaldõ pääl toimõtas maamõõtja uma kolmõ jala pääl saisva riistaga' ja samal aol pand väiga täpselt tähele tütlratsõ õka astmist, a eis' tege santsõ näo päähä, nii ku' tä tahasi' tetä' Võhandut laebast. Maamõõtjal om sälläh süvõ jaos liisnat paks määntli ja vildit pikk toromüts. Kolmjala mano karglõv valgidõ hiussidõga' tütlrats om kaupmehe tütar Alma — Ilvese Aapo ja Ruitlasõ Olavi kirotõt lavatükü Pristan kõõõtõhtsõp näütlejä, kiä' har'otas inne jaanipäivä etendüses sammõ. Maamõõtjat mäng Meremäe vallavanõp Sibula Piitre.

Kaks vanamiist

Võlss-insineerist hüvvä kätt om perüs halgast laot võlss haloriit, minkõ kõrväl istus vanamiis, kedä näütemänguh kutstas Allu. Tä kõik aig midägi' väidese' löikas puust vällä ja pobisõs uma nõna ala määnestki' filosoofilist juttu, a samal aol timä kamraadist Tõösõ kaldõ miis, istus paadidh ja püüd näide vaihõl juuskvast Võhandu ijust kallu.

«A minke ti persehe!» om kuulda' iju puult kaldõ päält.

«Tä saat minnu täambä' jo'

kolmadat kõrda persehe.» ütles insineer Sipul. A timä saai' pahastõst, tuuperäst õt santsõ' sõna' om autor näile suuhtõ pandnu'. Paadimiis istus terve etendüse ao, tuu tähendäs õt ka' proomitegamise aigu, rahuligu meelega' kest jõkõ ja saasõ kadõdusõga' kaia' etendüsekotusõh katõ sitamaja vaihõl toimuvat.

«Õga sa tiiä-äi', kas tuu valgidõ hiussidõga' tütrik om vaba ja vallalinõ?» küüsüs tä näüdäteh Alma-ostatäütjä poolõ.

Üts näist — lavost kokko säet hurtsk, mia' näge vällä nii ku' traditsioonilnõ sitamaja, õnnõ väikõp — om rekvisiit, tõõnõ — sini-valgõ ollõsummõri-stiililõh agregaat — tuu om perüssita kogomisõ jaos. Kuvvagi' pia-ai' paadimiis kättõ tunni joosul minemä. Timä uma om õnnõ paat, õng ja jõgi, koh mõnikõrd eiski' kalla sai.

A timä olõ-õi' täambä' siih-nulgah ainumas püüdjä. Platsi pääl tilpnõs ja sehkendäs umanulga tanksaapidõga' herr, kinkõ platsligatsi püksõ hoitva üleväh tuudsamma värmi trak-si', minkõ vaihõlõ mahas musta särgi pääle joonstõt kiri — Wehrmacht. Õt kõik arvu saasi', midä wehrmachtiga om tegemis, om

kirä kottalõ joonstõt kats säksa mundrih sõamiist. Wehrmacht-herr alostas uma sõaplaani pidämist tuuga', õt kõõõpäält pöördus etendüse autori Ilvese Aapo poolõ. «Kuulõ',» alostas tä Ilvese kõrva veereh hillä helüga'. «Õga sa tiiä-äi', kas tuu valgidõ hiussidõga' tütrik om vaba ja vallalinõ?» küüsüs tä pääga näüdäteh Alma-ostatäütjä poolõ.

Võõpsu rüütli

Ilves tege santsõ näo, õt timä tiiä-äi' tuust midägi' ja soovtas küüsüdä' timä hindä käest. «Ma tahasi tälle mõnõ roosililli' kinkki',» seletäs Võõpsu rüütli kiramehele umma plaani hilläkeiste. Saiõh arvu, õt kiräniguherräl olõ-õi' midägi' roosõ kinkmisõ vasta, kaos tä uma katõ säksa soldaniga' mõnõs aos võssa.

Tuust aost om katõ etendüsevanamehe vaihõl jo' umajago vett ja lavastaja Meelis Hansingu sõnnu läbi juusknu'. Nii ku' järgmäne osatäütjä uma' sammu' ja rea' veid'ogi' selges nakas saama, tsuskas lavastaja päähä vahtsõnõ mõtõh: «Kuulõh, panõmi' sinnä' viil üte lausõ mano...».

Lavastaja käänd mängelõh kõik vähegi' kurvõba' lõigu' farsis. Sundõh näütüses väikeisi tüdrokõisi imbetsile näoga' siivutut kotust jõllitamma vai näütli aig-aolt üstõõsõlõ jalaga persehe lüümä.

«S'oo om jo latsi ahistaminõ! Kas nii õks võit,» ohk kiäki kaejõdõst. Kooliälitsõ puja esä Ruitlasõ Olavi om tuul aol hoops tõist miilt. «Valu tuu, midä vai!

Täl om tõõtõst pervo-mõtlõminõ ja mullõ tuu meelis. Tüütäs õgal juhul väiga hõste!»

Sis tunnistasõ' Ilves ja Ruitlanõ ütehkuuh, õt nimäki' olõ-õi' perverdi-patust puhta'. «Mi olõ meelega' kirotanu' sinnä' sisse santsit kotussit,» ütlesõ nimä' õga mõtlõ-õi' sukugi' õnnõ süütuid vettesadamisi, mia' jahhe ja tuulidsõ ilma peräst ar' jääse'. Kirämiihi silm lätt kilama hoops sis, ku üts miisosatäütjä lask hinnäst põlvi läläe ja tõmmatõh samal aol püksõ alapoolõ ja tõõnõ uur huviga' kükäkil timä perseht.

Vahtõpääll tõmbas tähelepõnu hindäle tagasiõudnu' Wehrmacht-miis, kiä' no' verevä-kirivä puketiga' vaheaos puhkamma last naispääõsataütjä poolõ kindlalt astus niiku' auvahtkonna vahetusõs. «Verevä' roosi' tulõva' esietendüse aos,» vabandas tä umma puketit üle andõh.

Pääle santsõ suurõjoonõlitsõ k'augi, pal'astas herr uma särgilembusõ tagamaid. «Esä tiine mul SS-pataljonih. Kae' sääll mõtsanulgah,» näütäs tä uhkusõga' kohegi' järve poolõ. Kõrralitsõlt varustõst inõmisõna paistus timä püksikarmanigast metallkõrgiga' pudelikaal.

Tege nalja

Tõösõ vaatusõ proovih joo-va' näütlejä' mängo-hands'at ja tegevä' perrä liikvat võtnu' inõmisi. Ts' uut maad kavvõbah auto takah võit perüs-viina juvva'. Tuud näütlejäile anda-ai'.

Tõösõl puul kujutledavat lavva om õnnõ kohvi- ja ruvva-termsõ'. Kohvi lätt üte proovi aoga' nii pall'o, õt tuu pääle kulus ar' suur poolõtõõsõliitrinõ piim. Kohvilavva man lõ-

MADIN: kohustuslik kaklus keset etendust.

Pristan

Autori: Ilvese Aapo ja Ruitlasõ Olavi

Lavastaja: Hansingu Meelis

Näüeldäs: Võõpsu sadamah inne vahtsõt-jaanipäivä

bustas hinnäst jo' pikebät aigu Mikidämäe vallavolikogo esimiis Raul Raidla. Suurõp jago proomiaost lätt täl kohvitadõh ja niisama ao surnuslõümises. «Mu etteastõh om perüs algusõh ja sis tulõ mul viil lõpuh laipa mängi',» ütles Raidla.

Ku lavastajal tulõ äkki väiga vaia tetä' üts lühkõkõnõ vahe-aig, otstas trupp tuu ao kasuligult ar' kasuta' ja har'ota' uma pääga' etendüse tuud ossa, koh üts tegeläisist saa-ai' sitamajast vällä. Nii ku Hansing plastsitamajja sisse kaos, pandva' nuurmehe' ussõlõ suurõ saiba ette. Lätt müüdä mito mintat nalja ja naaru inne ku produtsent Mäesaarõ Piia ja volinik-näütlejä

Raidla lavastaja sitajamavangist vallalõ laskva'. «Väiga hüä, teke' nii tõõsõlgi kõrral,» om vallalõpõsenü' nal'aga' rahu.

Ja näütlejä' pesvä' ja laamõndasõ' edesi, mia' näil inne lavastaja hädä päälõlõkit puuldõ ilma jäi. Niikavva om Võõpsu kottal puhknu' põh'atuul Võhanduhe vette järvest mano kuh'anu'. Pristani sild, koh hellepääga' Alma poolõtõõsõ tunni iist ummi tandsusammõ tekk, om jo' tävveligult vii all. «Näet koh viitasõ kõigus — tunni aoga' uma paarkümmend sendimeetrit,» jova-ai' kohaligu kalamehekuulsusõ külge saanu' Ruitlasõ Olavi ar' imehtä'. Ja sis om kuulda' iju päält täntämist. Paadimiis sai kala. Tuud stsenaariumih kiräh olõ-õs. ■